

Skäringen är svåld, i samarbete med Stena Line.
Just i dag är jag stark, just i dag mår jag bra.
Jag är först framåt av kraftiga vindar.
Just i dag är jag stark, just i dag mår jag bra.
Jag har tro på mig själv och min sida.
Det rullar, det rullar. Tackar, tackar.
Då är det ju alltså avsnitt 1-0-1. Idag.
Ja, det måste det ju vara.
Det är ju fan helt nytt kapitel.
Ja, det får man upp ett nytt kapitel i den här boken.
När man har träningsverk i kroppen.
Man är ju lite sletten, det kan man ju inte sticka under stålen med just nu.
Både kroppen och huvudet och skälen.
Jag har svårt att få tag i vad jag vill, vad jag är sugen på.
Alltså, vad ska vi äta? Jag vet inte.
Basexaker, jag känner ingenting för nånting.
Det är en fas som jag mycket väl kan möta upp dig.
Och en fas som jag tror man inte ska gå in och värdera så mycket i.
För det är typ där. Det går inte att vara på nån annan ställe nu.
Varför skulle man ens bry sig?
Lite den här känslan, varför skulle jag ens bry mig om?
Jag ens känner efter vad jag är sugen på när jag ska överleva en premiär.
När man har påstått så mycket som man nu ska...
Ja, det är att leva upp till om vi ska vara krassade.
Nu måste vi också leva upp i världsflaggan här lite grann i dessa tider, känner jag.
Men det är ju alltid där vi är. Vi kan ju inte vara nån annanstans att hålla på, eller hur?
Nej, det har vi ju konstaterat.
Vi kan berätta för er som lyssnar.
Vi har nu stått i middel av nowhere utanför Stockholm i en kall, stor lagerlokal.
Som man gör när man ska då försöka måla upp en scen.
Man ska trampa dit och det är Stage Left och det är Stage Right.
Har du också upplevt en känsla av...
Vi ska absolut peppa också inför att få komma på det.
Det kommer bli kul. Det kommer bli sköj.
Ja, det gör det här vi gör för er nu.
Ni måste ju förstå vad vi går igenom.
För er, kärlek till er.
Men den här veckan har jag också drömbat av någon...
Jag hoppas att du kan känna oss samman.
I slutet av förra veckan så kom det till mig.
Vad är det för en person jag är som har ett behov av att gå upp på den här scenen som frivilligt vill göra det här?
Som vill ta den här platsen?
Under den här veckan, när vi har repat vissa gånger när man har gått upp på scenen framför det här

lilla, lilla timet.
Det här är vad jag vill.
Att ni ska stå och hitta på mig och skrätta åt mig när jag tar på mig en peruk.
Det är ju helt jävla sinnessjukt.
Vad är det man kompenserar?
Lite perverskt.
Ja, exakt.
Ja, jag förstår. Det är som att vi...
Nu hårdrar jag det hemstid jag säger.
Jag vet mycket väl och jag möttar upp det där.
Det är lite så här...
Nu tar jag av mig kläderna och så sätter jag mig och nanerar här på storden framför er.
Om det är okej?
Är det okej med er?
Ja, det är okej.
Vi kan ju komma med feedback efter om vi tyckte att du skulle komma lite tidigare.
Eller om du blev förröd i ansiktet.
Om du drar för hårt.
När du onanerade.
Eller om du verkligen ska ha strumporna på dig.
Tillföra någonting här.
Att hon har typsock eller ska hon sitta barfota.
Det är precis det du beskriver.
Jag håller med dig.
Då är ju jag så här.
Det här låter ju hemskt nu, Hampus.
Men jag har precis tänkt samma tank och så har jag tänkt så här.
Jag närmar mig i alla fall 50.
Och jag kan ju lite så här tacka för mig efter det här.
Ja nu värre.
Men du är ju i dina grannstagar nu.
Du är 27.
Och du ska nu, du ska ju vidare på det här.
Det här är ju bara en liten pass och sen är det stadsteaterna.
Och det är nästa inspelning och det är nästa inspelning.
Jag tänker mer så här.
Nu gör inte jag det här nog mer.
För att mina nerver orkar inte det här.
Och då kan jag gömma mig lite det här.
Jag tänker tvärtom att det kommer till att jag kan göra det.
Det säkert är att jag är unga.
Man har ett behov av att vara någon eller synas.
Eller ta plats för uppmärksamhet.
Vi älskar att det där växer man ifrån när jag är 50.

Då håller inte jag på med det här.
För då har jag blivit helt en som människa.
Jag har lagit mig själv och hittat ett lugn.
Och sen tittar jag ju, vi säger rabel så står du där och är 50.
Kommer aldrig att göra det.
Och det jag säger nu, Hampus, det vet du ju.
Det säger jag bara nu.
Det var jag i gång nästa grej efter det här.
Vi blir aldrig fria.
Och vad fan är det frågan om?
Varför måste vi ha den här bekräftelsen?
Det kan ju också vara lite fint att man faktiskt vill få andra
som också är lite sorgsna och skratta.
Att det kan vara det som är den drivkraften.
Att nej, nu jävlar, ska jag få er att skratta
åt det här lite sorgsna i oss.
Jag känner mer kontakt med det du beskriver där.
Att jag vill få andra att skratta.
När jag jobbar med TV, till exempel.
Att jag sitter och skriver.
För då är det så lite.
Om det är så lång väg till applåden.
Eller man så kallar det i TV-världen.
Du upplever inte ens applåden.
Utan det är ett arbete.
Du kommer på någonting.
Du skriver e-veter.
Du spelar in det.
Filar på allting.
Du sitter i klippning, efterbebetning.
Gör musik, grafik, det här.
Det är liksom ett arbete.
Det här gör jag för att jag vill genuint
att folk ska ha kul underhåll och ha en mysig stund.
Såffa hemma.
Eller på väg till jobbet.
På bussen.
Eller vad det nu kan vara.
Och då känns det rent för mig.
Men varje gång jag ska upp på scen.
Så får jag det här.
Varför påstår jag att jag ska stå här?
Att ni ska ta ledigt.
Eller ta i tid.

Fixa barnvakt.
Lägga pengar på det här.
För att komma och titta på.
Då blir det så här.
Det handlar ju som att folk gör en...
Man kräver någonting av folk.
Att slå på någonting på TV.
Man kräver ingenting.
Men det här kräver någonting.
Att ni ska ta er hit.
Det ska lägga pengar på den.
Titta på sig två timmar.
Det kan inte gå.
Men det ligger inte i live-grejerna.
Live-senans.
Som håller på att säga livmodel.
Det ligger inte inbakat i allt.
Dels så är det ju...
Mycket mer än idrottsprestation.
Man ska göra man över och över och över på någonting.
Och sen smäller det.
Och så är det upp till andra.
Då är det resten center.
Och det är publik.
Och allt som ska tycka och se.
Bliv det bra och dåligt.
Och sen ska man också ut i förväg.
Och visa fischer och saker.
Man påstår ju väldigt mycket.
Exakt.
Det finns ju ingenting som man är så naken i.
Som när man ska påstå.
Att man är rolig.
Och samtidigt så är det lite svåraste.
Just humor på det sättet.
På scen är ju det läskigaste man kan göra.
För att du får ett kvitto direkt på om det funkar.
Eller inte som du inte får när du spelar teater i drama.
Eller musik.
Skapar du med en stämning.
Men det här blir så hårt.
Och alla upplever.
Det här funkar.
Det här funkar inte.

Så mycket annat som kommer in och gör oreda i ens huvud.
Som jag inte är så förtjust i.
Nej, jag vet.
Och då måste man gå tillbaka in i leken hela tiden.
Och bara ha kul.
Man får lite skita i.
För att om man har kul själv och kan leka.
Då vill jag ändå påstå att det räcker en ganska bra bit.
För börjar man där och börjar ta hänsyn till.
Då blir det så ängsligt.
Och då börjar man göra grejer som inte blir bra.
Jag tror att vi ska säga så.
Det är kroppens normala reaktion.
Det är vårt psykis normala reaktion på den processen vi är i.
Och det kommer att gå över.
Så det är ingen fara.
Vi älskar det vi gör.
Och jag måste ändå säga att även om vi trampar nu.
Och det är mycket känslor och så.
Nej, det är en riktig tro.
Jag känner nog att jag mycket mer har kul nu.
När jag är med dig.
När man ska göra tungrådada grejer ensam.
För man är två.
Som har lite kiss i byxan och är spända i skärten nu.
Och att man kan vila lite på att det är bara humor.
Det finns inget allvar eller något vi egentligen påstår.
Det här ska bara vara en härlig kväll.
Och det kan man också finna något trygghet och lugn i.
Jag tror att allt handlar om respekt för en publik också.
Att man vet om att de har betalat pengar.
Och tar sin bussit.
Och gör det här.
Då det är en vanlig respekt som man ska ha för sin publik.
Och det är det som gör att man är spänd i det här fasen.
Annars är det ju så här.
Jag bryr mig inte.
Jag bara går upp och gör lite så här.
Det är nog bara en sån här.
Det ska man ha helt enkelt tror jag.
Unlock multidimensional protection
with UV securities dual camera devices.
See wider, closer, clearer.
Even recognize faces and read license plates

from 50 feet away.

It's best to protect your family, children and pets.

Ensure there's safety with your security cameras.

All this with no monthly fee.

Get your dual camera security devices now

at uv dot com.

E uf y dot com.

Owning a home is about a lot more than owning the roof over your head.

As a homeowner, you own a greater share of your future

and the legacy you leave behind.

US Bank is here to help you get your financial house in order

with financial education, community partnerships

and personalized guidance from our bankers

to help you start from a position of strength.

Own your tomorrow today.

US Bank dot com slash on it.

Equal housing lender, member FDIC.

För att åka iväg i ett regn- och rusk Göteborg

till smink och sätta på sig en lös röv

som gör att du inte kan få gå på toaletten

på ex-antal timmar sen.

Och dessutom några lite smink i ansiktet

som tar ett par timmar.

Det är inte tälja,

men att få nu vakna upp

efter de här två månader och känna att allt är klart.

Jag behöver inte åka ut

och ta på mig den här lösröven om er.

Jag har klarat allt.

Nu får jag gå i mina mysbyxor

med min vanliga röv hemma utan smink.

Hur länge jag vill och bara dricka kaffe

i hela förmiddagen,

det är ett tälja.

Nåt annat som också är ett tälja på det här tema

är att vakna upp, tro att man inte har mat hemma

och gå upp och se att någon annan har handlat.

Det finns frukost och bara kunna sitta hemma

och käka i lugna ro.

Det finns alltså saker i världen som är ett tälja

och som inte är ett tälja,

men något som verkligen är ett tälja

är att man just nu kan samla Netflix, TV4 Play, HBO Max

och ett obegränsat mobilabbonnement i ett paket

för 449 kronor i ett halvår och ett tälja.
Det är verkligen ett tälja.
Du har ju nu premiär
för Therese Kassin.
Vad gör man det, fuckers?
Fyfan, nya misslyckanden.
Det måste vi ju puffa för.
Det måste vi verkligen säga
idag.
Där har du något som du har suttit och pillat på.
Precis och det finns alltså
nu när ni hör detta
så finns det två avsnitt ute på
SCT Play avsnitt 1 och 2
och i kväll sen.
Avsnitt 1 på SVT
1 klockan 21.30.
Och där får man jävligt gärna
gå in och kika på, måste jag säga.
Det har ju varit också en lång resa.
Therese var ju en karaktär
i ett annat sammanhang
förut bland många,
men nu har hon ju fått en helt egen serie.
Hon kom ifrån trevlig härlig sketchprogrammet
som vi har gjort tidigare
och nu är det liksom en serie
inte om henne,
men en serie som en arbetsplats kommer i,
om hennes arbetsplats, en matbutik
och de som jobbar där.
Vi får följa chefen,
arbetsledaren,
de som jobbar i kassar,
de som jobbar i skärk,
och så uppstår olika
problemkonfliktesituationer
som måste lösas
och där är kanske inte Therese den
som är mest lösningsorienterad.
Och det dyker upp
våldigt många andra roliga karaktärer
kan man ju säga också.
Ja, det är mycket

spännande jäskolespelare
och lite cameos
som det heter från folk
som är väldigt stolta
och vill vara med och medverka.
Jag var lite fanns i något som heter Varehusat
som var jättestort oermans.
Det var ju en drama-serie.
Ja, men det där var väl mår...
var inte det där Lina ändre fick sitt genombrott
och Kristina...
Jo, det var Inga Gill och...
precis.
Och det älskar man ju...
Det var ju sånt som mamma och jag och pappa.
Jag älskade när det var en ny avsnitt.
Nu kommer jag till ihåg signaturen,
men det var ju liksom...
Och han Carlos var det en som hette.
Gör det startat i rälse?
Det är sådana mat?
Gör du krona?
Hon var ju...
...the girl.
Han var mille man ju också.
Alla ville ju vara tillsammans med henne.
Men det var ju verken en sådan där.
Det fanns ju inte mycket att välja på då.
På min tid, campus, hade ju inte vi.
Nej.
Vi hade ju ettan, tvåan.
Fyran kom ju inte förans senare.
Vi hade ju inte ens fyran.
Vi hade ju ettan och tvåan.
Kan du tänka dig det?
För en tittare eller för folket
som konsumerar TV skittråkigt,
men för de som jobbar med TV
har jag ju inte fått den.
Fyran, vad mycket man får gratis.
Alltså, jag tänkte på det så mycket
för jag hörde en intervju med Henrik Schiffert
som pratade om det,
att han tycker att det har blivit så svårt

att nå ut med grejen.
Nu är det så att man gör en serie.
Sen syns den i två dagar.
Sen kommer någonting annat och så är det borta.
Och så hinner man inte nå sin publik.
Att föra gjorde du en serie,
den sändes på en kanal,
som blev den skitstor, så typ.
Det är jävla tråkigt
att man får lov att göra ett TV-program.
Men inte givet att någon ska se det.
Utan då ska vi få se mer på hur får vi någon titta.
Nej, och det är inte ens givet
om det släpps på Netflix.
Eller det kan vara så här, wow,
men när du kommer in på Netflix
då ska ju den personen hitta
som precis som du säger.
Det har kommit fyra stycken ungdomsserier här.
Det har kommit sju stycken drama-serier.
Det har kommit så mycket nytt.
Jag håller med i det
det otroliga jobbet som läggs ner
på Emanus inspelning
och allt på en serie
som också ska få lov
att kunna vara lite smalare.
En serie kan ju inte bara alltid vara så här.
Nu ska vi ta det här
som är det som säljemästare
som blir bredast.
Det måste ju få vara,
man älskar ju de där smala speciella grejerna
men hur fan ska de nå ut?
Nu är det ju i för sig lite skakigt just TV-branschen
när saker läggs ner.
Det är en jättekul följd
så mindre beställs och så vidare.
Det är en jättejobblig period
men jag tror fan det kan bli något bra av det
som det som verkligen görs
sen får sin publik.
Men alltså när jag var liten
då var det så här

Melodifestivalen är ju fortfarande stort
men det var ju så in i helvete stort
när jag var liten när det sändes då
om det var tvåande gick på eller om det var ettan.
Då kunde man ju
alla bidrag.
Det var en tjej
hon var inte mer än 14 år
från Österrike
och hon sjönk
då är det vind, då är det regent
kvar, står all
man kunde repa in
jag kommer ihåg fullt av låtar
från Melodifestivalen
när jag var typ 10-11 år
där jag kunde alla bidragerna
för vi spelade in den
på video och tittade på det om och om igen
och så övar man in bidragerna
vet man
det svenska bidraget så
är ju det
men då var det extremt
stort
och den sög man på så länge
den karamellen så att man till och med
hade på VOS och kunde titta på det igen.
Men det här menar ni
som började på 90-talet
och innan dess
om man väl lyckades, det kanske var det svåra då
att ta sig in och få en fot in
i den här branschen på något sätt
så att alla kan lägga ut
vad som helst och bli upptäckta
och få en möjlighet att bygga en publik
och sen få göra det i större form
och arenor
men idag är ju ett problem att jobba
men det här har fått foten in
du får inget gratis över det
överhuvudtaget
ni har ju verkligen haft det så

ja, vi gör en ser på SVT
vi vet att den kommer bli tittad på
för att det är typ den enda humonserien
som rullar på den enda kanalen som finns
det är bara att kolla på det som görs i Petri
jag har en jävla aning om vilka Petri-program som finns nu
eller det jag, William och Linda
är ju det Petri 22 kvadrat som var pissdort
det har ingen aning om
i Sverige, men Hassan
och vad fan hette alla de här
bullen och rally
allt här gigantiskt, en radionkanal
Mia och Clara, jag och Clara
vi började ju i radion
och det var ju radion som gjorde att vi fick
för alla lyssnade ju på morgonpasset
och söndagsskolan och Bossa Nova
allt vad det hette, som vi då fick börja
som, vi fick ju vilka regerade
det var ju så, vi fick börja och då gjorde vi våra små sketcher
och sen fick ju vårt eget program
som hette Rollon i Petri
så satt vi liksom i lite en bastu
hon och jag spelade in
vi höjde fan nästan inte ens plats med kaffe där inne
och gick oss märlig dörrar
och provade karaktärer och så
och sen fick det gå till TV
och då var det ju bara ett
och två och en av fyra, det fanns ju
inga Netflix och HBO
någonting sånt då
så det var ju klart att vi fick ju
total fokus
som Justusan Reuterull
alla de där sen
blev det ju betydligt svårare
hade vi kommit med en Mia och Clara
idag, vad hade han rullat in då
på, hej vi vill göra ett sketchprogram
med två tjejer och lite olika karaktärer
som jag läser, lever lite vanlig
vanliga problem, men sen lite, jag vet inte

hur lätt det hade varit
att få in det
men hur många hade hittat
på det och hittat det liksom
det är ju det som är problemet att hitta sin publik
och det är väl välkomna till
att det är så jävla svårt
det började i början
med skiffret, intervjun och allting
när de gjorde sina saker och lätt det var
att få det att smälla på något vis
alltså lättare och att det var
det blev liksom en snackis längre
nu är det liksom så kort tid som det känns relevant
det är samma sak för att tissta ju
för att släppa ett album varannat år
det måste släppa en låt i månaden typ
klimatet gör det så jävligt mycket
såvåra att hitta en publik
och därför är jag så stolt över
3C-kassan då som är premiär i dag
att även om inte det faller alla i smaken
det är ju liksom en hatälskare karaktär
det förstår ju också
att vissa hatade fullkomna
tycker inte att det här är inte humor
kan man lägga skattepengar på det här
och vissa älskar det och blir glada av det
men att det finns
att den har fått nå ut och hitta en publik
att det har fått göra trevlig helg
i flera säsonger för att det finns en publik
som faktiskt tittar på där 3C-kassan
har blivit en så uppskattad
eller hatad karaktär
men att hon har kunnat bli det
för att så många känner till den i ett klimat
där det är väldigt svårt att nå ut
det är väldigt stolt över
för att det är någonting att ta frivet
och jag tror just att det var väldigt bra att det var SVT
eller att det är SVT som hon fick vara i
faktiskt
två avsnitt finns där nu

två avsnitt finns där så rullade varje måndag på SVT
och vi bara får ta en sista svansbar
här så att vi inte köpte mer sedan
det var ju mysigt för att hon planerar ju mamma
min morsa, hon gjorde en rätt
som heter Lörda Skodis
håll i hatten
snälla, om någon annan vet om den här rätten
som kan ni väl skriva in
Alltså det var en maträtt
Ja, en maträtt
skriv in till skäringen sval
och berätta om någon annan vet
Alltså, jag är uppvuxen i Kristianhamn
och du vet, det fanns ett mys
vi hade ganska
knapert med pengar så att
i Kristianhamn köpte man inte färska skarger
då köpte man en påsefrys
räker från Ulma eller någonting
på Ica
och sen la morsan de äter på tinningspapper
ute i köket
så låg de här små rosa
gävlarna och tina långsamt under dagen
för det var i fredag
och då visste man att nu är det
mysiga grejer på gång här
för nu ligger Ulma och räkerna
på tinningspapper
ute och tina
och så kanske de hällde upp en varsin grog då
då var det ofta
socker, dricka och whisky
och så satt de och bollma
och blossa lite in i öppna spisen
ja, det hade lämnat in travet
för det kom ju på Lördagen sen
och lego på V65 och allt sånt där
och då gjorde mamma, tina om de här rökerna
så gjorde hon en rätt
som heter Lördas godis
som var då
man kokade ris

för då var ju det här förknippat med ett program
vi skulle se som gick på fredag
och du vet ju inte vad det kan ha varit
men det var väl något sånt där underhållningsprogram
på spåret
Nej, det fanns inte då
Nej, det här var mycket länge
det här var typ inte
Jakob Steg eller kan du ha varit
fredag, bla, bla, bla
fredags
det var lite sådana grejer som alla följde
och nu skulle den artista bara bevite
och då hade vi ju ett matbord
inne vid det här vitrinskåpet
och en hörnsoffa
så då du kan mamma upp då
där inne i vardagsrummet och satt
för att titta på teven där
åt den här grattängen då som Lördas godis
det var ris man kokade
och så var det någon ost
och så var det burksparis tror jag
steklök, räkor
och en typ av citronsås
och fullt med grattängås på toppen
som stod i ungenen
och som man sedan slävade upp då på
ja, du tycker inte, jag ser på det
att du tycker inte det låter gott
Lät inte Lördas godis alltså
det var Lördas godis faktiskt
det var något helt annat än
Asian Fusion och Chili Mayo
och hit och dit, det var
du uppskattade det som barn också
som barn gjorde det, för det smakade ju mest smält ost
och citronsås
de här räkerna, de var ju liksom
de var ju ulm också, det var ju bara
smakade ju bara vatten ändå
så de gav vi ju inga avtryck
av någon sådär skalljursmak i
men just den känslan att vi satt där

och åt den här Lördas godis grattängen
som var våran fredagsgrej
och såg det här programmet
det gav liksom en
någon form av rutin också
i livet
som inte riktigt, idag är så här
Lilo vill kolla på Youtube
vi vill kolla på Morningshowslapp nytta avsnitt
vi sitter inte ner så här
nu gör väl många familjare
vad heter det
Mästsinger och Robinson och så
Jo men jag tror att den åldern
man gjorde det ju för, var mycket högre
alltså man kunde göra det upp till att man var typ 12-13 år
nu tror jag det går väl bort redan
när man kommer upp mot 8-9 så är det inte intressant
Lilo, han grejmar
han grejmar ofta på kvällarna
och liksom, han vill titta på Mauris nya avsnitt
eller JLC
eller något annat, så han är inte
så intresserad av liksom
Mästsinger tyvärr
ja, för mig var motsvarigheten väl då
Tacko fredagarna, som kom senare
det hade man ju hela barn och var alla
i klassen, liksom visst att
till kvällar är det Tackos i alla hushåll
och så var det fångarna på Forte typ eller något annat
och där kan jag, om jag liksom
känner mig orolig
som lite den här perioderna, att man är lite orolig
mycket hus och så vidare, då kan jag gå hem
och nästan köpa på mig Tacko
till behåll och grejer och sätta mig
och sätta på, inte på Play utan T,
den tittar på postcode-miljonären
Keno
fångarna på Fortet, Nyheterna 22
fredagsfilmen som kommer
och så somnar man framför det
efter fem kan lugna

efter fem med till det och de står och berättar
och det kan ju lugna
det är ju som en brasa som sprakar
ja, det är underbart, här pågår saker
i bakgrunden och ja, jag bara sitter här
och det kommer att gå jättebra det här
två veckor kvar till premiär
det är ingen fara med någonting
känner man då
det hamnar jag i en diskussion om häromdagen
för jag har ju TVen på hemma typ hela tiden
alltså så fort jag hemma själv ser
TVen på, inte så mycket musik
bara TV, och då gärna
Nyhetsmorgen eller efter fem
och de här programmet som också är
live, så jag vet att det gör de människorna just nu
och det finns andra människor som ser exakt det jag ser
det här hem till gården, till exempel
det har inte alls samma effekt och stänger av
eller plats i solen när vi pratar om hoten
men de här liveprogrammen skänker mig
en sån härlig trygghet
hemkänsla, men det här tyckte någon annan
som jag pratade med var så jävla depigt
Nej, det tycker jag också gärna
otrolig hemkänsla, eller hur?
att höra de här rösterna
typ så också, det är också så här
i tider som dessa med Sverige
det är också känslan att man bor i ett land
ja, att vi håller ihop i det här landet
det här är vi, vad vi
och bla, bla, bla
så hade jag gått här hemma och lyssnat på en spellista
jag själv har komponerat, då är det jag
som gör detta, lyssna på en podd så är det jag
på podd av det jag är intresserad av
det som går på tv just nu, som någon annan har lagt
har blå lagt, som senst nu, det ser jag och många andra
och vi har inte valt det, vi har valt att ställa på kanal
men vi har inte valt att rola på kanalen
och det finns någon samhörighetskänsla
där som jag tycker om, och som jag blir rädd för

när vi pratar om tv-döden, att det inte kommer
finnas kvar tv, på det sättet i alla väljer
vad vi vill se, det tycker jag är så jävla trist
för det skänker så mycket trygghet, och jag tror det är för många
det tror jag med, är det inte lite att du skickas
tillbaks till barndomen där också som när mamma
satte och tittade på skidskytte hela tiden
satte hon och tittade på det här
och liksom hade kaffe, termos och sånt
och man hörde det, det är bara pågick hemma
man var barn och man hörde det här mysiga
ofta tycker jag just med sport
och förknippat med min mamma
hon är ju så jävla sportintresserad
när hon kollar på sådana grejer
det kan jag vilja ha på hemma
skidskytte, nu är ju inte skidskytte
men sådana sportgrejer, nu ska han
vad heter han, dubblantis, vad gör han
jag hoppar han, jag vet inte vad han gör
dubblantis brukar mamma prata
fan nej så bra, dubblantis vet du
eller vilka det nu kan vara
som någon som ska simma
eller någon som ska göra
tre steg och hoppa eller någonting och sånt
när hon pratar om det, och det pågår
det är något jätte skönt
med det, det är lite samma
tjänstem man somnade bakom mamma och pappa i soffan
innan något sånt, och det var
någon tv-serie på
det är också det så här, jag checkar ut
ni tar över och fortsätter en stund
det är någon av känslor av det
det är nog det jag har, för min pappa kollar
lite på Travet, det är ju på lördagarna
på tv4, på eftermiddagen
då börjar ju Travet
och det har jag de inbyggts
ha nästan Skalban-klockan
att oavsett vad jag är, så slår jag på
vid en viss tid på lördagare, TVN
och så är det Trav, alltså det spelar ju hållet med vattnet

på en dagsfest, om jag är hemma, om jag är borta
så är det som att jag udde med att ta kontrollskåp på
och se Travet på och sen gå och sätta medan
och göra det jag gjorde, och folk bara
varför ska du titta på Trav, har du spelat
eller? Nej, nej, nej, nej, jag tänkte bara
kan TVN på, ingen annan
så fattar den grejen, eller tycker också att det är jättekonstigt
det kanske du skulle börja lämna in
ja, men kan du inte börja lämna in, då kan du ju sitta
och heja på din häst
kan ju vinna med jättemycket pengar på det
ja, för det är liksom inte det här myset sitter
det är bara att det är pågå Trav i bakgrunden
gärna också vill jag ju ha pappa som sitter
i soffan och
bär om
helvete! Han var så jävla nära
vad är det med hästfan, han är inte på
hästen idag. Tippa han alltid med sin kompis
Beiron och så ringer du, så får inte
loppet jag gjort så ringer han upp Beiron
ja, ja, ja, ja, hur gick den på din
ej, ej, vi vann inga, okej, tjuvkrull
ja, så körs vi nästa lördag, köper du lördagspåsen
och det är lätt som mysigt när man har lördagspåsarna
och sen är det någon jävel
som någon stör sig på, som ska åka ner till
vad det nu kan vara, ni vill ju sätta dig i krisnamn
som ska åka ner och hämta ut storvinsten
och sen går ryktet istället
han är ju 1,2 miljoner och han delar ju inte med någon
eller det var ju två vinnare på 4 miljoner
nu så att det är väl
låta nere på det
då är det alltid någon, då går ryktet
om vilka och de får ju
hålla lågprofil sen när alla vet att de drog hem
3 miljoner. Det är fan det mysigaste
på tal om, det tog ju upp Ulf Malmbo
senare men han gjorde ju en film som hette Bröllops
fotografen och i den finns den sen
när vad het han så spelade
Bröllops fotografen, du har också spelat den.

Björn Starin, ja exakt, han och låta
det och någonting
sitter, de spelar ju familj, han bor hemma
när han är väldigt gammal och så är det då att de
gör ju en mat sätts i soffan
med den här brickad med mat.
Gillestugan va? Är det inte Gillestugan till och med?
Ja, och så skickar de runt
tv-bilagaren.
Nästa vecka så kommer inte jag att kunna göra någonting
det är bra på tv varandra kväll ser här.
Ja tyst nu. Men vad sur han ser ut man så.
Och så har du dragit med överskrivningspenna
på vilka program de vill se i veckan
och så svarar de på alla frågor på vart kommer det.
Det är tryggheten inkapslad
på något sätt. Just i Gillestugan också.
Det tror jag också inte är kvar.
Vem har en Gillestugan idag?
Gillestugan.
Det är ju som en stor bastun i källan
med små fönster
uppe, för det är ju undermark
så att säga men så var fönsterna uppe där man
hade gjort det riktigt mörrikt och gott
med ofta tik och
sådana här bruna soffar och helt tekniskt
mat och där hade man teven.
Och det var där nere man då hade
gjort det här med till Gillestugan.
Skulle du någon fråga utom
från ett annat land, vad är Gillestugan
så hade jag haft väldigt svårt att definiera
syftet med det rummet eller funktionen.
Det är inte en tvättstuga
men ett väldigt vardagsrum helt och hållet.
Det är det där rummet i källan.
Ja, rummet i källan som
vissa kanske gör till gästerum i dag.
Eller hobbyrum.
Ja, hobbyrum, exakt.
Men förr var det ju mer. Här står
mormors solarium.
Det här är en krädare till hjultomten.

En gammal plastgrön. Och så var det
de möblerna som blev över lite grann
som inte var så noga med, men ax omysigt det var.
Det är ungefär som du skulle fråga
Bilbingo, vet jag inte om det finns idag.
Det körde ju morsan och jag.
Bilbingo på Gälleråsen i Kaskoga.
Med Duttu,
då hade man ju morsan och köpt ju för fan
sju stycken sådana här jävla spel
och teipade upp och
hade ett sådant där skrivbord
skunderlägg, vet du, sådant där snivt.
Vi andra, vi hade ju svårt att hinna med
en, vi som satt tillbaka
och dutta och kryssa för den.
Bertil nummer 9, 1, 9, ja.
Och så var det Olle nummer 7.
Mamma, mamma, vad gör du?
Men mamma satt ju med sju stycken.
Nästa.
Och rökt också, så det var ju...
Man såg ju knappt
siffrorna där inne, för det var ju fullstämd
i jämbordmat. Och sen det här.
När hon slängde sig på tutan.
Och då var det fest i bilen.
Då var det så glad till mörsat.
Då var det Diastrates Walk of Life
hela vägen hem.
Vad var liksom högsta vinsten
om hon då hemgjord? Ja, det kunde ju vara tusen.
Ibland var det fem, tusen, vet du,
men det var inte större kanske än så.
Och då fick man ju alltid kontakt.
Då kom den och slickade på fingret
och blev bläddra i den här,
kohamna på om boken och så.
Det var en lycka.
Den lyckan vet jag inte, den är svår
i dag tycker jag.
Det var otroligt.
Alltid körde hon lite för fort hem då
på gasen från Kalskoga.

När man åkte hem var det ju en glädje som var otrolig, om man hade fått en tusing med sig hem.
Var det varje söndag, eller?
Det var nog i väg i alla fall.
En till två gånger per månad, tror jag.
Det var ju Philip's dag och Kalskoga, det var ju de här.
Du menar att det finns fortfarande?
Ja, bingo, alltså bingo-kulturen är ganska stor, det finns i Stockholm.
Ja, men just bilbingo.
Jo, men den också.
Jag tar helt för givet, googlar man på det här.
Ska vi göra nu? Så är jag helt övertygad om att det kommer upp ganska mycket.
Jo, men bilbingo.se finns det med en webbplats.
Det är fan vad mysigt.
Oskaström, Östersund, Ljusdal, Tomerlilla.
Det här bara är helgen, en hel lista på vad det händer.
Kan du kolla? Vi måste nästan kolla om det finns på Gälleråsen fortfarande.
Gälleråsen, Kalskoga.
Hela Sveriges bilbingo i Vänts.
Ja, men de där ställen, när det är bilbingo, eller så är det Ränta Tentfest, eller så är det Rally.
Det är de där ställen som de kan göra lite allt möjligt med.
Det gillar jag.
Det sätter sig ju skärden, de där minnena.
Man skulle få en lycka av att om du satte dig på bilbingo idag så hade du återförfundrat någonting där det kommer till.
Minnen av vad du kände då.
Ibland kan jag känna lite sorg för att undra vad har jag gett till mina, eftersom allt sånt här dog ut när man flyttade från Småstan.
Jag flyttade inte till Göteborg och tog Helio Alfred med och åkte ut på bilbingo.
Varför gjorde du inte det?
Nej, för att jag var inte intresserad.

Det var ju en sån där grej som jag förstod senare.
Jag var ju så fokuserad på att
det här ska jag inte göra.
För sen kommer man in i tonåren
och då blir det plötsligt pinsamt
och så ska man spela någon cool typ
som flyttar till Stockholm och ska börja
jobba på säta TV. Då vill man ju ens erkänna
att man har växt upp i en bilbingo-kultur.
Det är ju inte först att man börjar
bli så här typ 25-30
som man börjar ta tillbaka
de här grejerna in i sitt liv.
Under en period kan man ju vara
motvalst till allt man själv har växt upp med.
Då skulle man liksom
lossas att man var något annat.
Det var ju sen
jag förstod att det här var ju mysigt.
Det har jag inte gjort
med mina barn på.
Jag har ju inte gjort någonting sånt.
Jag har ingen lördagssgodis
nån rätt som jag lagar på
fredagarna. Jag tittar inte
på några program ihop med dem.
Jag åker inte på bilbingo. Vad byter
jag ut dem mot?
Men när man flyttar till en större stad,
för jag har ju också gjort det här,
att byta ut allting. Man ska leva
så himla härligt spontant
och mycket. Och hitta nya
sätt att vara på och rutiner och allting.
Men nu kan jag börja känna att fan,
finns det inget sätt man kan få
gyrigt nog plocka russelen i kakan
att välja. Det här är jättebra
med den stora stad jag bor i och
möjlighet när det ger. Men det här var jävligt
härligt med den lilla staden.
Att vi åker ut på söndagar och
handlar. Att vi gör det här på fredagar.
Att jag åker på den här marknaden här

och åker ut dit och gör det idag.
För det där tycker jag, när jag gör
de grejerna i Stockholm, så känns det
som hemma på ett sätt där jag inte gör
den där. Man ska nog tänka på det
kanske när man flyttar till en större
stad så där. Att man inte bara ska
radera ut det där. För det där var
mysöt. Det där var det som
speciellt när man själva barn,
just om man tänker på det,
det som är min vardag
så att säga. Det är det som
blir deras barndom.
Det är det som de minns sen som sin
barndom. Så om jag stressar
i min vardag från morgon till kväll
och allting handlar om jobb, vilket
jag kan göra i perioder. Så är det
ju det som de ska
kalla för sin barndom sen som de
minns. Och om jag har tagit bort
allt det här, liksom,
det gör vi då. Det gör vi då.
När man var barn kanske man inte tyckte
att bilbingo var något. Och ska vi
ut med båten nu? Och ska vi ut och
plocka svamp? Ska vi bilbingo? Men fan
det är ju det jag minns nu.
När vi skulle gå ut till samma ställe
varje år och leta kantareller.
Ska vi hitta några? Kommer vi
inte hitta några? Vad har hänt
med ödehuset? Vågar vi
gå in idag? Ska vi kolla om vi fick
några festingar när vi kom hem? Ska
vi rensa kantareller? Varje år
samma sak. Om jag
ska gå ut med mina barn och plocka
kantareller, då gör jag rätt till lite
jippo. För det händer så jävla sällan.
Gud vet ni vad vi ska göra idag?
Nej, och då får vi åka ut och köpa
stövlar och regnkläder först. För det

har vi ju inte. För vi plockar ju alldeles svamp. Och vi ska köpa termos för att vi ska ju koka kaffe. Det har vi ju heller inte hemma. Så det blir ju en hel jävla dag som går åt att förbereda den här otroliga svampplockningen som vi åkte ut på. Det blir ju så konstruerat det som var. Ja, nu ska vi åka till och köpa nya träskort i hela familjen. Och det gör vi där. Och det gör vi en gång i året. Och i år förstår du, Mia, så kan sitter det en som handmål så nu kan du få glassar eller en nyckelpiga på. Nej men gud, det var spännande. Nivån var ju också då så jävla låg för att när det blir sköj, alltså bara ta... Vi hade mysigt att vi åkte och hydde film, tre filmer för 99, och så fick mamma och pappa en, jag och min bror en. Och det var liksom, oh gud, idag ska vi hyra film. Men nu när man har hela Netflix och SVT och TV4 och Amazon så är inte det mysigt, det kan inte jag överföra till mina barn, det är ju alltid mys för dem, med de här apparna och möjligheterna. Så jag tänker att det måste finnas på ganska många områden där man är så bortskämd idag, att man har och får alltid hela tiden. Så att man nästan kan sakna det här gamla uttrycket som folk som jag hatar är lite bäst, det är nyttigt att ha tråkigt med, för då vet du när du har kul. Nu är det en ny vecka och nu ska du och jag andas några dagar på varsitt håll. Sen ska vi repa vidare i Trollhättan. För första gången ska vi

gå upp på scenen
i full jävla
ooooh.
Men nu är det en ny vecka
och nu ska du och jag
andas några dagar på varsitt
håll. Sen ska vi
gå upp i full jävla
ooooh.
Det kommer att bli jättebra.
Det tror jag vi behöver nu.
Då blir det lite mer fokus på
när jag tror det blir skitbra.
Det finns
biljetter kvar
för er som nu
har blivit peppad av att höra.
Där är det intråd till den här
podden idag som var så oerhört.
Det var
ljus, det var peppande. För er som nu
kan jag inte missa
det här. Nu ska vi ha det
kul och gå och titta på det här två
tokor som skojar mestadels
hela dagarna. Då går ni
in på skaringenessval och kollar
vilken stad ni nu vill.
Vi är i ganska många städer.
Det är inte mycket kvar
i Linköping.
Det finns lite kvar i Göteborg.
Det finns lite kvar i Stockholm och Carlstad, Sandviken.
Malmö är vi.
Där kan man hitta sina biljetter.
Nu ska jag inte bara
vi är så transparenta.
Vi berättar saker som man egentligen
kanske skulle knipa igen
lite mer helt och hållet just nu.
Det är för er som följer den här podden.
Vi kan ju inte göra annat
plocka av
där vi står.

Det blir som en bakomfilm det här.
Jag tycker verkligen att ni ska komma.
Vi är transparenta och lite tucker ut.
Här sitter vi där och köter
lite annat för första ågen på en
del veckan när vi repeterar.
Där ger vi alltid en råkkonsert
i humonstäckan.
Det kan man kosta på sig och säga.
Det kan man kosta på sig.
Så här mycket jag har rört den här
lilla kroppen som jag har gjort
de sista veckan.
Det går inte
obermärkt förbi kan jag säga.
Det har inte snålats in på någonting.
Det är fullfräs på alla parametrar.
Det kommer bli kul.
Som jag sagt, gå in och säkra din biljett
och så ses vi.
Någonstans nionde.
Smälla det av i kartan och sen rullar tåget.
Det är du och jag som är nya råktåget.
Jag vill ju att vi ska göra råktåget.
Jag tycker vi ska ta tillbaka den grejen.
Det ser så jävla mysta ut om bilderna man ser.
Bara du och jag är ett tåg
som får signalfeli.
Det är inte en slut.
Vi får gå ut och spela på gatan.
Vi får dra in några andra i råktåget.
Vi får fundera på vilka det kan vara.
Men är det en tåg att tänkas på?
Nej, nu ska vi inte se.
Ska du fuskdansa hemma nu varje dag?
Det kan du ge dig fan på.
Fuskdansa och lära mig text.
Vad ledig har du tänkt eller?
Höstlov?
Nej, jag ska lära dig.
Jag var uppe redan i morse
och gick och hämtade det här manuset
som nu står final på.
Jag vet inte hur många manuser jag tryckte upp.

Och så började jag direkt och senare
med den här.
För det är så min hjärna måste göra.
Så säger vi inte längre.
Då fick jag stryka över det.
Det är redan kaffe, rosa penner
och tuschpenner.
Jag vet inte hur du lär dig text.
Jag kan inte plugga.
Jag måste bara läsa dem om igen.
Och så får jag gruppera texten.
Till exempel när jag har
en lång harang om din monolog.
Då får jag ha det.
När den är slut,
då kommer jag ut från rondellen.
Och så kör jag på E18 igen.
Då kommer vi till huvudämnet.
Och då säger jag det.
Sen är det en liten jävel
avtagsväg.
Där ska jag stanna och pinke.
Tillbaka till E18 igen.
Och där är det huvudled.
Åter i tillbaka till ämnet.
Där tar vi av igen.
Och där går vi in och köper en kör.
Så får jag jobba med text.
Det var jäkligt bra.
Du fattar vad jag menar när det är sådana här.
Man har ju oftast ett ledmotiv i sin text.
En huvudsaklig grej man pratar om.
Men sen kommer det små avtagsvägar.
Då får man hitta
olika metaforer för det.
Det sitter i muskelbinnat.
Jag kan inte sitta ner och lära mig text.
Jag måste visualisera upp
scenen och rummet.
Då gör jag det här.
För då kommer ofta repliken av sig själv.
Du har lärt mig mer än vad jag tror.
Och så fortsätter jag ner.
Nu vet jag inte vad jag ska säga.

Får jag kolla.
Och då vinklar jag mig så.
För då kommer jag komma ihåg att det går hit.
Jag måste nästan chorografera.
Det låter lite liknande det du gör.
Jag gör så också.
Då kan du hänga upp det på att när du går ut dit.
Det är den grejen du ska säga.
När du ska ta det där chipset.
Och sen så går du dit.
Det hjälper.
Just nu kan du kännas övermäktigt.
Men det brukar ändå komma.
Det är väl det vi får göra.
Så att vi kan det.
Men det var väldigt skönt för oss.
Vi har ju skrivit och läst så mycket.
Så jag tror att underblivet sitter mycket.
Jag tror också det.
Och skönt att vara två.
Det finns alltid någon som kan driva.
Det är så roligt också att vi nu skulle få få.
Nu skulle vi ju då gå ut lite så här.
Mer peppigt.
Och avsluta den här podd med att säga köpbeljetter.
Men då ska vi in och älta.
Hur vi ska lära oss det här.
Som de ska få se.
Som nu ska köpa de här beljetterna.
Kom och njut.
Det här tänkte jag också säga.
Vi ska ju ha en liten sån spellista.
När man kom in här redan.
Är det någon låt man känner så här.
Det här peppar igång mig.
Det här blir jag peppad av.
Skriv inte i skärmen siffror.
Så slänger vi in den i spellistan.
Så får ni er låt innan.
Det var bra.
Det var riktigt bra.
Det måste vara peppiga låtar.
Det får ju inte vara så lite länder.
Det är nösan och då säger jag prosigt.

Och då säger du.

Varsågod.

Varsågod.

Varsågod.

Varsågod.

Varsågod.

Varsågod.

Oning a home is about a lot more than owning the roof over your head.

As a homeowner, you own a greater share of your future and a legacy you leave behind.

US Bank is here to help you get your financial house in order.

With financial education, community partnerships and personalized guidance from our bankers.

To help you start from a position of strength.

Own your tomorrow today.

USbank.com slash own it.

Equal housing lender, member FDIC.

Det handlar om gana.

När de begraver folk så har de kistor i form av någonting som personen gillar det.

Min kan vara som en chokladkaka.

Min är större som en hund.

En hund är precis inte bostad.

Gud, den begraver ni vill jag bara få.